

Sygn. akt VI U 441/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2021 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: protokolant sądowy Ewa Kołodziejuk

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2021 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania D. J. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. z dnia 14 lipca 2020 roku znak (...)

oraz z dnia 21 sierpnia 2020 r. znak (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

o zasiłek chorobowy

orzeka:

1. zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, iż przyznaje odwołującej D. J. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 13 grudnia 2019 roku do dnia 26 maja 2020 roku;

2. zasądza od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. na rzecz odwołującej D. J. koszty zastępstwa procesowego w wysokości 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt 00/100).

Sygn. akt VI U 441/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 lipca 2020 roku nr: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. odmówił D. J. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 13 grudnia 2019 roku do 12 maja 2020 roku. W uzasadnieniu podał, że nie podlegała ona do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od 19 października 2020 roku.

(decyzja z dnia 14 lipca 2020 r. – a.r.)

Decyzją z dnia 21 sierpnia 2020 roku nr: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. odmówił D. J. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 13 maja 2020 roku do 26 maja 2020 roku. W uzasadnieniu podał, że nie przystąpiła do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą.

(decyzja z dnia 21 sierpnia 2020 r. – a.r.)

Od obu powyższych decyzji D. J. złożyła odwołania wskazując, że po zakończeniu korzystania z urlopu macierzyńskiego z dniem 13 grudnia 2019 roku następnego złożyła stosowny wniosek o objęcie jej dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym.

(odwołania – k. 1-5, k. 1-5 a.s. VI U 442/20)

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań podając, że po zakończeniu korzystania z zasiłku macierzyńskiego z dniem 13 grudnia 2019 roku odwołująca się nie przystąpiła ponownie do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, a dokumenty celem objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami ZUS sporządził z urzędu.

(odpowiedzi na odwołania – k. 10-11, k. 11-12 a.s. VI U 442/20)

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołująca się w okresie od 19 października 2019 roku do 13 grudnia 2019 roku korzystała z zasiłku macierzyńskiego w związku z urodzeniem dziecka, które zmarło 19 października 2019 roku. W tym czasie opłacała tylko składkę na ubezpieczenie zdrowotne.

(okoliczności niesporne, a nadto zeznania świadka A. G. – k. 28v-29; zeznania odwołującej się D. J. – k.29v-30)

Odwołująca prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą i z tego tytułu podlega obowiązkowo do ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowego, wypadkowego, zdrowotnego, oraz na swój wniosek dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym..

(okoliczności niesporne, a nadto zeznania świadka A. G. – k. 28v)

Biuro księgowo obsługujące odwołującą się jako osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą w dniu 14 grudnia 2019 roku sporządziło dokument ZUS P ZUA (zgłoszenie do ubezpieczeń). W dokumencie tym odwołująca wносиła o objęcie jej od 14 grudnia 2019 roku ubezpieczeniami społecznymi: obowiązkowo –emerytalnym, rentowym, wypadkowym, a także dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym. Wniosek został wypłeniony 14 grudnia 2019 roku i tego samego dnia przez platformę PUE ZUS wysłany.

(print screen – k. 7; ZUS P ZUA – k. 8; zeznania świadka A. G. – k. 28v-29; zeznania odwołującej się D. J. – k.29v-30)

Odwołująca składki na ubezpieczenia społeczne, w tym ubezpieczenie chorobowe opłacała we właściwej wysokości i terminie, nie posiada zaległości w stosunku do organu rentowego z tych tytułów.

(zeznania odwołującej D. J. – k. 29v)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy oraz zeznań świadka A. G. oraz D. J. którym dał wiarę w całości. Brak było podstaw do odmowy tym osobom wiarygodności ponieważ zeznawały spójnie, logicznie i ich zeznania były potwierdzone dokumentami oraz nie budziły zastrzeżeń Sądu. Żadna ze stron nie wносиła o uzupełnianie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie od obu decyzji podlegało uwzględnieniu.

Kwestia ustaleń i rozważań Sądu sprowadzała się do ustalenia czy odwołująca się złożyła we właściwym terminie dokumenty zgłaszające ją do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego po okresie kiedy została wyłączona z ubezpieczeń społecznych (w tym dobrowolnego chorobowego) na okres pobierania zasiłku macierzyńskiego. Poza sporem jest, że w okresie kiedy odwołująca pobiera zasiłek macierzyński została wyłączona z ubezpieczeń społecznych, w tym dobrowolnego chorobowego. Objęcie dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym wymaga złożenie stosownego wniosku o objęcie tym ubezpieczeniem.

Odwołująca się w okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego (od 19 października 2019 roku do 13 grudnia 2019 roku) nie podlegała dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu, taki skutek braku ubezpieczenia wynika bowiem z ustawy. Kwestię tę przesądził Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 11 lipca 2019 roku, sygn. akt III UZP 2/19, w której jednoznacznie orzekł, że rozpoczęcie pobierania zasiłku macierzyńskiego przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność, która uprzednio została objęta dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym powoduje ustanie ubezpieczenia chorobowego (art. 9 ust. 1c w związku z art. 14 ust. 2 pkt 3 w związku z art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r. poz. 300 z późn. zm.). Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela ten pogląd.

Tym samym, aby uzyskać zasiłek chorobowy za okres po zakończeniu pobierania zasiłku macierzyńskiego odwołująca powinna się zgłosić do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Zgodnie bowiem z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. – Dz. U. z 2020r., poz. 870; dalej jako: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych objęcie dobrowolnie ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi i chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku o objęcie tymi ubezpieczeniami, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony, z zastrzeżeniem ust. 1a. Zgodnie z kolei z art. 14 ust. 1a tej ustawy objęcie dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku tylko wówczas, gdy zgłoszenie do ubezpieczeń emerytalnego i rentowych zostanie dokonane zgodnie z art. 36 ust. 4 albo 4b, czyli jeśli zostanie dokonane w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia, którą to datą w przypadku odwołującej się jest data zakończenia pobierania zasiłku macierzyńskiego, czyli dzień 13 grudnia 2019 roku. Jak wynika z ustaleń Sądu odwołująca się zgłosiła się do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z dniem 14 grudnia 2019, a więc z zachowaniem tego 7-dniowego terminu. Oznacza to, że odwołująca zgodnie ze swoim wnioskiem została objęta ubezpieczeniem chorobowym od dnia 14 grudnia 2019 roku czyli od dnia następnego po dniu zakończenia korzystania z zasiłku macierzyńskiego. Organ rentowy zatem nie wykazał, że odwołująca (lub obsługujące ją biuro księgowe) złożyli dokumenty o zgłoszeniu do ubezpieczenia społecznego – dobrowolnego chorobowego z przekroczeniem 7-dniowego terminu. Pozwany nie wykazał okoliczności przez siebie podnoszonej, że odwołująca nie składała takich dokumentów i organ rentowy musiał utworzyć dokumenty z urzędu. W aktach organu rentowego oraz aktach sprawy brak jest dowodu na sporządzanie dokumentów przez organ rentowy z urzędu. Ponadto z wydruku konta płatnika D. J. nie wynika, aby takie dokumenty były tworzone z urzędu. Oznacza to tym samym, że odwołująca się podlegała do ubezpieczenia chorobowego od dnia 14 grudnia 2019 roku.

Biorąc pod uwagę, że niezdolność do pracy powstała w okresie kiedy odwołująca miała tytuł do ubezpieczenia chorobowego co skutkuje przyznaniem jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 13 grudnia 2019 roku do 26 maja 2020 roku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie biorąc pod uwagę, że postępowanie w tej sprawie dotyczyło dwóch decyzji ZUS i zasadnym okazało się przyznanie kwoty 360 zł tytułem kosztów zastępstwa jako podwójnej stawki minimalnej wynoszącej 180 zł.

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego